

Tuần Báo Vô Vi

27 tháng 7 năm 2014

Số 196

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là
Một Câu Chuyện
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

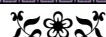
Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Bằng chứng gì cảm thấy bộ đầu phát triển?
2. Muốn hiểu mình thì phải làm sao?
3. Tại sao làm người lại thích ánh sáng thiên nhiên?
4. Tại sao làm người luôn luôn cầu Trời Phật hộ độ cho được bình an, mà không chịu tu, tự xây dựng cho mình được quân bình và bình an?
5. Tại sao kiếp người không đạt được như ý muốn?
6. Tại sao làm người có lãnh vực thanh tịnh mà không hay biết gì?
7. Tự nhiên hình thành là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco 01-10-96 12:30 AM 1) <i>Hỏi: Bằng chứng gì cảm thấy bộ đầu phát triển?</i> Đáp: Thừa khi nhận thức bộ đầu phát triển, thì lúc nhắm mắt thấy bộ đầu tròn vo và lớn rộng, không thể lo âu bất cứ một việc gì như xưa cả. Kệ: Cảm thông nguyên lý rất dễ hòa Trí sáng tâm minh tự vượt qua Bình tĩnh trên đường tâm tiên hóa Tự mình minh cảm lý chan hòa.	Monaco 02-10-96 12:30 AM 2) <i>Hỏi: Muốn hiểu mình thì phải làm sao?</i> Đáp: Thừa muốn hiểu chính mình thì phải thành tâm, thực hiện phương pháp khứ trước lưu thanh, càng ngày sẽ càng sáng suốt, sẽ hiểu sự ô trước và sai trái của chính mình nhiều hơn. Kệ: Biết mình tự hại sân hôn động Giải tỏa sân si chẳng tự công Mê loạn không còn gây tạo loạn Bình tâm học hỏi chẳng lòng vòng.
Monaco 03-10-96 1:05 AM 3) <i>Hỏi: Tại sao làm người lại thích ánh sáng thiên nhiên?</i> Đáp: Thừa vốn làm người đã có sẵn thiên tánh, chịu tiếp thu những chuyện trong lành, theo ánh sáng chứ không bao giờ chịu theo bóng tối. Kệ: Không nuôi tánh chất u tối trước Thực hiện quân bình sáng với vui Thu nhận tình thương trong đạo đức Cảm minh thiên địa chẳng bụi người.	Monaco 04-10-96 3:00 AM 4) <i>Hỏi: Tại sao làm người luôn luôn cầu Trời Phật hộ độ cho được bình an, mà không chịu tu, tự xây dựng cho mình được quân bình và bình an?</i> Đáp: Thừa làm người thì ai ai cũng có con ma lười biếng, ỷ lại và muốn có. Đó là tánh chất yếu hèn của nhơn sinh, chỉ có phần hồn là chủ chánh, chịu dững mãi tu sửa, thì mọi nghiệp lực từ nhiều kiếp sẽ tự nó tan biến dần. Kệ: Nhiều kiếp không mình đã diễn dần Nghiệp thân đau đớn chuyển bao lần Tự mình thức giác hồn thẳng tiến Rõ lẽ Trời ban xét xét phân.
Monaco 05-10-96 3:00 AM 5) <i>Hỏi: Tại sao kiếp người không đạt được như ý muốn?</i> Đáp: Thừa kiếp người quy định nhiều nhưt 100 năm, lần lượt bắt buộc phải tiến hóa về cõi trên. Lúc sống làm người tại mặt đất chịu tu sửa thì sẽ có cơ hội tiến về cõi trên sớm hơn quy định. Kệ: Tâm linh thực chất hành trình tiến Vượt khỏi thế gian giải nỗi phiền Phục vụ cứu đời lại sống lâu Hồn không tiêu diệt được bình yên.	Monaco 06-10-96 2:20 AM 6) <i>Hỏi: Tại sao làm người có lãnh vực thanh tịnh mà không hay biết gì?</i> Đáp: Thừa làm người cần sự hoạt động thì mới có sống, hướng ngoại để tìm kiếm những gì hữu ích chính mình mà đành quên đi lãnh vực thanh tịnh và sáng suốt của chính mình, tạo thành tham dâm mà không hay biết gì, sanh ra một tập quán tự phá hoại tâm thân, vị trí của phần hồn biến mất, cuống cuống theo sự vọng động ở bên ngoài, khó tu khó hòa, tạo khổ cho nhau. Kệ: Hướng ngoại quên trước quên sau động Giải quyết không xong chẳng một lòng Chon thật không còn không hợp nhưt Khổ tâm cực trí vẫn lòng vòng.

Monaco 07-10-96 5:00 AM

7) *Hỏi: Tự nhiên hình thành là sao?*

Đáp: Thừa sự tự nhiên hình thành là không biết trước được, đối với người tu thiền dày công công phu tu luyện, sẽ hội tụ luồng điển tự nhiên thức giác trong cơ tiến hóa, lúc nào cũng thành thật thực hành, trong sự tri giác của chính hành giả.

Kệ:

Hành thông hướng thượng tự tâm hòa
Quy hội chơn hồn tự bước qua
Lý luận không thành bằng chất phác
Trì tâm thực hiện lý chan hòa.

Ý Đồ Vọng Động (tiếp theo)

...
*“Cần khôn vũ trụ tuần hành
Sửa sai sáng suốt điển lành giác tâm”*

Lúc đó, các bạn có phần thanh điển thì các bạn làm việc nhiều hơn lúc ở thế gian. Ở thế gian tại sao tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ô, dục, các bạn trong mây cái đó, rồi hàng ngày kẹt cái này, kẹt cái kia, kẹt cái nọ, không đi lên được. Mà bây giờ, các bạn ở trên thanh điển rồi, ở trên thanh bề rồi thì các bạn thấy cần khôn vũ trụ tuần hành trên đó, nhắm con mắt, chuyển một chút là thấy nó đi xa rồi. Tâm các bạn thức giác sửa sai, sáng suốt. *“Điển lành giác tâm”*, lúc đó chúng ta mới hiểu cái sự tiến bộ chính mình hành mới tiến chứ chẳng ai giúp đỡ mình được hết.

*“Trung hòa chánh pháp trầm ngâm
Tiếng chuông thức giác tự tâm nguyên lai”*
“Trung hòa chánh pháp”, lúc đó mình thấy cái nào là rõ ràng thanh tịnh sáng suốt mới là chánh pháp, ở trong tâm tâm chúng ta hiểu mọi người tu, mọi người hiểu tùy theo trình độ trầm ngâm bên trong của nó, nó hiểu nó. *“Tiếng chuông thức giác”*, tới lúc mà nó càng xán lạn (¹), bình minh cời mở xán lạn rồi, nó thấy, nó thức giác. *“Tự tâm nguyên lai”*, té ra tôi không phải người ở thế gian, tôi là một phần hồn giáng sanh xuống thế gian để học tập, tu sửa, tiến hóa theo định luật của vũ trụ, cần khôn vũ trụ, làm việc cho chung chứ không phải làm việc cho riêng tư của cá nhân tôi, nhưng mà hồi nào tới giờ tôi lằm, tôi tưởng riêng tư cho gia đình tôi không, sự thật cái quan hệ là của đại chúng, của nhân loại chứ không phải một cá nhân hay một quốc gia nào đâu, nào hết, nó liên quan với nhau hết.

*“Siêu hình lập sẵn thanh đài
Tiến lên đạt giới an bài chánh tâm”*
Siêu hình nó lập sẵn cái thanh đài nó có rồi, cái phần mắt phàm không thấy đã có sẵn hết rồi. *“Tiến lên đạt giới an bài chánh tâm”*, mình tiến lên mình đạt tới cái mức mà mình quy định để đi tới, mình an bài, mình thấy cái chánh tâm của nó, mình càng ngày càng cời mở, càng ngày càng sáng suốt,

càng ngày càng minh cảm, thấy cái nơi thanh cực thanh, tịnh cực tịnh.

“Đạt thanh tránh cảnh sai lầm”: Chúng ta đi lên trên đó rồi, chúng ta đâu có chấp nê nữa mà bị sai lầm. Các bạn còn cái bản tánh ở thế gian, bạn chấp, bạn nê, bạn mới sai lầm, chứ bạn ở trên đó lấy gì có sai lầm, hết rồi đâu có ai chấp nê gì hết, chỉ lo tiến hóa mà thôi.

“Tâm không động loạn, duyên âm điều hòa”: Lúc đó, không có động loạn, không có phân nam nữ mà bị động loạn như thế gian. Ở thế gian, Ô! Tôi con gái thích ông đó, hay tôi đàn ông thích cô đó, cái đó là động loạn. Còn cái này duyên âm điều hòa rồi, nó vô nam vô nữ thì lúc đó không có cái gì hết, chỉ có phần tiến giải sáng suốt mà thôi. Cho nên, chúng ta tu ở đây không phải là tu về tăng trưởng cái phàm giới, nhưng mà chúng ta đi vô cái chơn pháp để hiểu lấy mình, rồi hiểu tất cả. Cho nên, các bạn bây giờ có ánh sáng có sự sáng suốt, các bạn biết nóng, biết lạnh, biết tấn, biết thoái, biết rõ ràng thì đó là cái chủ trương của cái hào quang mà nó còn trừ trỉ trong cái tiểu thiên địa này và nó tiến giải lần lần. Rồi bây giờ chúng ta có cái pháp mau chừng nào thì chúng ta càng tiến giải mau chừng nấy. Chúng ta đem cái kết tinh bên trên, hỏi chứ tôi đem lên trên đó nhiều quá, rồi tôi quên, ai mà lo chuyện gia cang cho tôi. Không có phải như vậy, khi mà các bạn được cái đó nhiều chừng nào, cái thanh điển nhiều chừng nào thì các bạn nói một câu, nó bằng hồi trước các bạn nhai đi, nhai lại hai chục câu mà nó không thành sự. Cái sáng suốt, nó càng sáng suốt hơn và nó sẽ diu dắt cho gia đình cời mở và giúp cho nhân quần được tiến hóa dễ dãi. Người ta cũng người, mình cũng người mà mình ở trong thanh tịnh sáng suốt, mình thấy bất cứ một cái gì đưa đến cho mình là bài học tiến hóa, cái luật định vũ trụ, sự khôn khéo của huyền vi tạo hóa đã đưa cho chúng ta tiến tới sự giác tâm.

Chúng ta làm đi, chúng ta dẫm trên cái khổ và lãnh lấy cái khổ và khai thác cái khổ, chúng ta đâu có còn khổ nữa. Cho nên, các bạn nghe rồi các bạn sẽ tăng gia cái nghị lực để sống với cái đời và đạo thì các bạn sẽ được sáng suốt hơn, chấp nhận thì lúc đó các bạn thấy số mạng định luật tự nhiên, ngày nào

¹ xán lạn: sáng sửa, rực rỡ.

chết của bạn, nó có quy định chứ không phải ai muốn làm chết đâu. Ai muốn làm cũng được, không có cái vụ đó! Cho nên, chúng ta thấy rõ rồi cái huyền cơ của tạo hóa, chúng ta thấy cái tổ chức của cái tiểu thiên địa này không phải là người phạm làm được nhưng mà nó rất tinh vi, khi mà các bạn hiểu đó thì các bạn thấy sống rất hạnh phúc, Cha trời Mẹ đất nâng niu bạn bất cứ giờ phút nào, đưa bạn tiến tới bến giác lần lần đi tới. Mà nếu, các bạn cố gắng tu thì bạn sẽ tiến tới mau và bạn sẽ đạt tới cái sự sung sướng. Thời buổi bây giờ các bạn chỉ cần cái phước không hà, các bạn không có phước, không có bao giờ hưởng được. Cái phước là do tu hành tiến giải, các bạn phải độ. Độ tha là độ tất cả những tiểu thiên địa này khai thông, nó đồng tiến hóa với bạn từ bên trên xuống thế gian để học hỏi, mà bạn không thức giác thì làm sao bạn đưa tất cả toàn bộ của bạn tiến giác lên trên. Khi mà toàn bộ tiến giác lên trên rồi bạn được phước, mà cái phước đó nó sẽ trả lại cho bạn, sợ bạn không có sức mà hưởng mà ăn đó thôi. Bây giờ các bạn nên tu để vun bồi, để trồng cái cây phước đức là mình biết mình, mình biết giải tiến vạn linh đã cộng đồng với cái tiểu thiên địa này, không nhiều thì ít. Nếu các bạn không tu, không mở, không tiến giải thì các bạn cũng là đôn một cục. Đó là một cục tội đó, tằm tối không có tiến hóa được. Mà các bạn tu về cái pháp, pháp môn Vô Vi này thì nó có cái Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, đó là nó tiến giải. Chủ nhơn ông bằng lòng đem tất cả những sự sáng suốt văn minh của vũ trụ càn khôn đem vô dùm dặt tiểu thiên địa này cởi mở tiến hóa thì các bạn vun bồi được. Rồi các bạn trồng thêm một cây phước đức. Rõ ràng chính cái huyền năng của bạn đã sẵn có, mà bạn khai thác tận dụng ra, chứ bạn không làm cái gì rồi ren cho trời đất, không làm gì rồi ren cho nhân quần, mà trái lại các bạn còn ảnh hưởng được cho nhân quần tiến hóa nữa thì cái chuyện rất quý báu.

Ngay trong gia đình chúng ta cũng vậy, trước kia chúng ta tánh sân si này kia kia nọ, động loạn, mà

ngày nay chúng ta hiểu được định luật tiến hóa, từ lời ăn tiếng nói, hành động đều có những cơ duyên tiến hóa. Ở thế gian, họ nói có giờ có giấc, còn bên trên đó là cơ duyên, không không gian mà không thời gian. Cho nên, người ta dùng chữ cơ duyên để cho mình thấy tới đó rồi bạn chuyển qua bên kia, tới bên kia bạn chuyển qua bên nọ, nhưng mà bạn vun bồi, bạn làm nhiều rồi thì bạn sẽ được mau hơn. À! Mạnh nó mau hơn và nó sẽ đựng phải nhiều hơn, nó làm việc nhiều hơn thì nó tiến hóa nhiều hơn, còn các bạn làm chậm rãi thì nó sẽ chậm rãi. Tại sao? Tại các bạn sợ, sợ chuyện này, sợ chuyện kia, sợ chuyện nọ mà các bạn không dám hỏi cái sợ là cái gì? Tại sao mà phải sợ? Sợ rồi đi đến đâu? Rốt cuộc, bạn hỏi mấy cái đó, rồi bạn tìm ra cái chân lý chẳng có cái gì đáng sợ, đáng lo, chỉ có một cái là tôi chịu trở về với tôi hay là không. Cái nguồn cội phước đức của tôi đã sẵn có tôi chịu hưởng hay là không. Nếu tôi không chịu hưởng thì không có bao giờ có, mà tôi không làm cũng không có, không ai làm cho mình được. Từ hồi nào tới giờ các bạn thấy chùa miếu họ cúng ngọc hoàng, họ cúng thánh thần đủ thứ hết, đem heo, đem chuối này kia cúng, mà con người cúng hoài còn sạt nghiệp luôn, làm sao giúp được trong cái giờ rồi ren mà chính mình sửa tâm sửa tánh thì mình giải quyết được. Bạn làm cho tâm trạng các bạn sáng thì cái nạn nó tránh bạn, còn tâm trạng các bạn tối thì bóng tối nó hòa lẫn với bạn. Bóng tối là nạn chứ gì nữa. Đó, khi mà con người đứng trong bóng tối thì nghĩ những chuyện sai quấy hạ giới không hà, không có nghĩ chuyện đi lên. Mà con người đứng ở chỗ sáng suốt, chỗ trời trăng rõ rệt thì con người đó chỉ có tiến hóa đi lên thôi. Cho nên, các bạn đã có cơ hội ý thức không phải mới đây đã nhiều năm rồi, nghe hiểu, chấp nhận để tiến hóa làm, không có nên ren ri.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 24/7/1977)

Môi Tâm Hình Là Một Câu Chuyện

HỒI ỨC VỀ ĐẠI HỘI 1

Hình trên là lúc Thượng Đế giảng diễn qua Đức Thầy trong ngày khai mạc đại hội Vô Vi kỳ 1 vào dịp lễ Độc Lập của Mỹ năm 1982 tại Long Beach, Nam Cali (Hình chụp từ video trên trang mạng VoViLibrary.net).

Đại hội đầu tiên của Vô Vi đến rất bất ngờ. Một người đề nghị, hội ái hữu Vô Vi Hoa Kỳ, đang đợi giấy phép từ chánh quyền, xin phép Đức Thầy và xúc tiến. Một người khác đề nghị 3 chủ đề: Hòa, Nhẫn, và Phát Tâm.

Một ngày trước đại hội, Đức Thầy khánh thành thiền đường Pomona (phía Đông Los Angeles) đã được nhiều bạn đạo góp công với gia chủ.

A. BA NGÀY BỐN ĐỊA ĐIỂM

1. Hôm sau, đại hội khai mạc trong hội trường của công viên Bixby Park thuộc thành phố Long Beach, ven biển (“long beach” nghĩa là bờ biển dài) giữa Los Angeles và quận Cam, với trên trăm người tham dự. Đức Thầy khai mạc, có điển Đức Tổ Sư và Ngọc Hoàng Thượng Đế. Buổi trưa có bánh mì chay. Buổi chiều, bạn đạo các nước về thiền đường Fountain Valley học Hòa.

2. Ngày thứ nhì, Đức Thầy đến hội trường đại học LACC (Los Angeles Community College) thuyết giảng với sự giới thiệu của nữ minh tinh KC và bác

sĩ HVĐ, một bạn đạo Los Angeles. Tôi bạn giúp anh ĐMN (cựu giáo sư đại học Huế, trông khá trẻ, đang giúp hội dịch sách Địa Ngục Du Ký, nay cũng đã mất) gấp hoàn tất đặc san cho đại hội tại thiền đường Culver City nên không dự buổi thuyết giảng này. Đến giờ cơm trưa, tôi một mình chạy ra nhà bếp. Đang mở cửa tủ lạnh tìm tòi thì Đức Thầy từ cửa sau thiền đường chọt vội vã đi vào. Tôi gọi anh N chạy ra tiếp Đức Thầy và đi theo phía sau, nghe Đức Thầy hỏi anh từ đặc san cho đến sách Địa Ngục Du Ký. Tôi đợi Đức Thầy rời đi để ăn trưa nhưng Đức Thầy cứ đi khắp thiền đường và hỏi anh N đủ chuyện. Khi tôi hết dỏi thì Đức Thầy rời đi. Thì ra là được ăn... thanh điểm! Buổi chiều khi anh N và tôi đang kiên nhẫn chờ người đánh máy bản kèm cho đặc san thì Đức Thầy và bạn đạo lại về thiền đường Culver City để cho bạn đạo học Nhẫn. Người ra bài là một nhân vật rất trẻ, sau này xưng “Cha”.

3. Ngày thứ ba, tôi lái xe đến rạp hát Triều Thành (bây giờ không còn) thuộc quận Cam nghe Đức

Thầy thuyết giảng. Có nhiều người đến nghe, bạn đạo vẫn chiếm số đông. Sau cơm trưa Đức Thầy và bạn đạo đến công viên One Mile Square gần đó dự lễ bế mạc đại hội. Lần này là một nhà mát với các dãy ghế dài picnic (*không phải trả tiền*). Khi Đức Thầy thuyết giảng, đa số bạn đạo phải đứng nghe vì quá đông, có các tiếng hát happy birthday từ các nhà mát xung quanh làm nhạc nền! Sau đó nhiều bạn đạo đến thiền đường Fountain Valley học Phát Tâm (*nhà in sắp dời từ Los Angeles đến quận Cam*).

B. THẦY, BẠN, VÀ THIỀN ĐƯỜNG

1. Chỗ nghỉ đêm cho Đức Thầy là một căn nhà được hội ái hữu chúng tôi mua (*bằng tiền riêng*) để làm trụ sở cho tờ báo đạo Minh Hòa, tờ báo không ra được số nào. Hội Nam Cali ra quy luật: “*không cho bạn đạo nào đến làm phiền Đức Thầy, nhất là ngủ qua đêm*”. Đức Thầy ngồi một mình cũng buồn nên tự nhiên có vài huynh trưởng và bạn đạo khác đến... thử luật. Ban “cảnh vệ” của hội làm việc nghiêm chỉnh, đề phòng có các bạn đạo “tập ngủ ngồi” trong nhà. Nếu có điển xệt ngang (*hình như là rất mạnh!*) thì đã có Đức Thầy hóa giải!

2. Bạn đạo tham dự đại hội đông nhất là Nam Cali, nhưng Bắc Cali cũng không kém, kể đó là Texas (*Dallas, Houston*), Minnesota... Trong số bạn đạo nước ngoài thì Canada (*Montreal, Vancouver*) và Pháp (*Paris, Toulouse*) là đông nhất. Từ Canada có Các anh NPY, VTS, chị TT... Bạn đạo Pháp có các anh TQT, AC, và chị J...

3. Bước đầu tiên bao giờ cũng là bước quan trọng nhất. Đại hội kỳ 1 này bề ngoài trông luộm thuộm vì là lúc tạo dựng căn cơ cho Vô Vi tại hải ngoại. Nam Cali ngoài hai thiền đường ban đầu ở Culver City và Fountain Valley, bây giờ có thêm hội ái hữu Vô Vi và nhà in Vô Vi:

- T/đ Culver City mượn khoảng năm 1979, đến khoảng 1991 thì trả lại cho chủ. Đức Thầy không cho mua đứt căn nhà, mà chỉ mượn.

- T/đ Fountain Valley khai trương khoảng năm 1981/1982, được 5, 10 năm thì Đức Thầy khuyến bán.
- Hội ái hữu Vô Vi Hoa Kỳ (*chủ của nhà in Vô Vi và thiền viện Vĩ Kiên*) ra đời khoảng năm 1981. Các địa phương khác lập chi nhánh, nhưng cuối cùng trở thành các hội độc lập. Đến thập niên 1990 thì hội ái hữu Vô Vi Nam Cali thành lập, dần thay thế hội Hoa Kỳ.
- Nhà in được thành lập trong garage t/đ Culver City khoảng năm 1981. Đến 1982 thì dời xuống quận Cam, in khá nhiều kinh sách. Đến thập niên 1990, sau một trận hỏa hoạn, được giao hết cho Bắc Cali...

C. THĂM VIẾNG BẠN ĐẠO

Sau đại hội, Đức Thầy đến thăm nhà bạn đạo. Ngày đầu tiên, Đức Thầy đến nhà tôi, HTH và vài bạn đạo khác ở thung lũng phía Bắc thành phố Los Angeles. Ngày thứ nhì, thăm hai gia đình bạn đạo ĐVH và TDL ở quận Cam phía Nam.

- Tại nhà tôi, Đức Thầy giảng đề tài Phật Thích Ca độ vua cha đang hấp hối.
- Tại nhà anh chị ĐVH có điển Thượng Đế, áp huyết Đức Thầy lên cao kinh khủng nhưng Ngài vẫn chịu đựng được. Anh chị H đãi chúng tôi ăn nho thật ngọt, quá vui nên không mấy thanh tịnh. Đức Thầy nhìn về hướng chúng tôi, có vẻ giận.
- Tại nhà anh chị TDL, Đức Thầy có điển Phật A Di Đà. Xe chở Đức Thầy đi quá nhanh, hai xe chúng tôi theo không kịp nên đi lạc. Khi đến nơi thì Đức Thầy đã giảng xong. *Mất phần thanh điển* nhưng được ăn trưa rất ngon.

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 15 tháng 7-2014

THÔNG BÁO của BAN KINH SÁCH

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo,

Bao năm qua ban kinh sách đã có dịp ấn tống để lưu lại những kinh sách của Đức Tổ Sư và Đức Thầy. Trong những lần tái bản đều dựa vào các kinh sách do Hội Ái Hữu Vô Vi (VO-VI FRIENDSHIP ASSOCIATION) ấn hành.

Trong thời gian gần đây, ban kinh sách đã cho ấn tống lại cuốn “Tuyển Tập Đỗ Thuần Hậu” bao gồm 4 cuốn sách mỏng của Đức Tổ Sư: “Đời Đạo Song Tu”, “Phép Xuất Hồn”, “Mơ Duyên Quái Mộng”, “Tình Trong Bốn Bể (Điều Sào Thiên Sư)”. Cuốn “Đời Đạo Song Tu” do Hội Ái Hữu Vô Vi tái bản lần thứ nhất tại Hoa Kỳ năm 1984 và trong nhiều lần tái bản sau tại nhà in Westminster nhằm đáp ứng nhu cầu của bạn đạo.

Kính thưa quý bạn, kinh sách trong bao năm qua đã được Đức Thầy chứng nhưng cũng không hẳn là không có những sai sót. Chúng tôi không biết là Hội Ái Hữu Vô Vi có lưu giữ được bản thảo của Đức Tổ

Sư để chúng ta có thể kiểm chứng. Tuy có vấn đề sai biệt giữa cuốn “Kinh A Di Đà” và phần ‘Nói Về Bộ Kinh A Di Đà’ trong cuốn “Đời Đạo Song Tu”. Vấn đề của chúng ta ở đây là có bạn đạo nào có được bản thảo chính của Đức Tổ Sư để so sánh nhằm tránh việc tam sao thất bản trong giai đoạn vắng mặt Đức Thầy.

Trong tinh thần cầu tiến và phục vụ chúng tôi mong mỗi được sự hợp tác của quý bạn để việc lưu truyền lại kinh sách của Đức Tổ Sư và Đức Thầy được chính xác và liên tục.

Ban Kinh Sách xin chân thành cảm tạ bạn đạo Vô Vi đã phát tâm duy trì, phát triển và quảng bá Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Kính Thưa,
Ban Kinh Sách

BKS-20140727

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

(Đại hội Vô Vi kỳ 1, khai mạc đầu tháng 7 năm 1982 tại Long Beach, California)

HUÂN TỬ CỦA THƯỢNG ĐẾ

Ta nhân danh Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn ban ơn cho các con tại thế, mọi trình độ, mọi tầng lớp của các con đã thực hành thực triển mà để niệm danh Cha tiến tới vô cùng.

Các con đã ý thức rõ các con là Cha. Không một ai có thể tiêu diệt các con bằng các con tự tiêu diệt. Các con mới giữ lấy niềm tin đó, sự hùng dũng đó, sự uy diệu đó Cha đã ân ban cho các con. Sự quyết

tâm của các con phải trở về với Cha. Cao siêu vô cùng.

Siêu nhiên của các con đã tận hưởng qua những lời Cha đã giảng qua Kim Thân tại Việt Nam, cho các con hiểu rằng các con không còn bơ vơ nếu các con tự thức.

Cho nên mọi lãnh vực, mọi phương diện đều có sự hiện diện của Cha cho chung.

Các con nên yên tâm tu và thực hiện theo lời khuyên giải của Thầy các con hiện tại. Vĩ Kiên dũng chí, tiến tới vô cùng. Không lệ thuộc, không trì trệ.

Các con đã không nghe lời, nhiều con đã bỏ xứ ra đi, vượt biên. Bây giờ các con thấy rõ rằng các con còn yếu hèn, không dũng chí. Nếu các con dũng, xác này là nghiệp trần, xác này là mượn của trần gian rồi các con phải bỏ.

Sự uy diệu của Cha đã cho các con học để các con tiến. Các con phải giữ sự sáng suốt của các con để trở về với Nguồn Cội.

Cha ân ban cho các con hồng ân và các con phải giữ niềm tin để các con tiến. Các con không còn sự bơ vơ và các con không có thể quên dũng chí của các con. Dũng chí của các con là hòa hợp với cả Càn Khôn Vũ Trụ.

Dũng chí của các con là dũng chí của Cha.

Sự đau khổ của các con là sự đau khổ của Cha.

Các con phải hiểu chỗ đó. Những gì hành động của con sai lạc rồi trở về với tâm thức là sự diu tiến của Cha.

Và sự dũng mãnh của Cha đưa cho các con tiến tới sự thanh cao nhẹ nhàng.

Rồi các con sẽ đạt tới sự thanh tịnh và sáng suốt, đương nhiên các con phải gặp những sự nghiệp quả, nhồi quả thức tâm thì các con mới tiến để trở về với các con, nhiên hậu các con mới hội tụ với Đại Hồn, hòa tan với Đại Hồn để các con sống trong lẽ sống đời đời bất diệt.

Các con đã xác nhận rõ của cái đầu có giúp các con được tiến tới sự thanh cao. Nhưng mà nhồi quả, và quy định của luật Cha đã cho các con học nhiều và các con tiến trở về sự thanh nhẹ đời đời.

Cho nên dũng chí đó không còn đặt trong tình trạng mê tín nữa. Vì Thầy của các con không chấp nhận sự mê tín cho nên Cha cũng không muốn dùng cái thể nhập xác hay là cơ bút đối với Vô Vi. Nhưng vì tâm tâm tương ứng và luồng điện của các con sau này sẽ vùn bồng lên cao hơn nữa thì sự tương ứng đó nó không phiền cho Cha nhiều, để chuyển vào một xác thân trần tục và đưa ra những ngôn văn lý đạo để diu dắt các con.

Nhưng vì bây giờ các con đã có sự hiện diện của thể xác của Thầy các con và bạn của các con để diu dắt các con tiến. Các con có ảnh hưởng trực tiếp qua luồng điện thanh quang điện lành của Cha đã ân ban cho nên các con là một chiến sĩ tình thương ở tương lai

Ngày đại hội ngày hôm nay là sự vinh quang cho tâm hồn của các con và các con sẽ phát tâm làm nhiều việc nữa.

Vì của cải của Cha là vô cùng, các con không nên sợ mất của, mà con phải sợ mất sự sáng suốt, sợ mất sự thanh tịnh. Các con cố gắng tu học, nhiên hậu các con mới thành đạt và đóng góp cho tất cả chúng sanh ở tương lai. Các con mới nối tiếp và xây dựng cho cả toàn cầu chứ không phải một chỗ eo hẹp mà các con mong muốn. Việc đó các con bị khảo đảo rồi các con mới đi tới chỗ sáng suốt vô cùng.

Cho nên các con phải ghi nhận và các con đã từng nghe qua những bài giảng văn của Cha đã chuyển qua Kim Thân và cùng các nơi trên thế giới. Bất cứ tôn giáo nào cũng có thanh quang của Cha hỗ trợ cho bất cứ giáo lý, thức tâm tất cả chúng sanh còn mê loạn mà quên sự hòa đồng, phát triển cho chung để xây dựng một cảnh yên lành, hợp với tình thương và đạo đức.

Và chương trình siêu văn minh của Cha đã ân ban từ lâu, nhưng sự trì trệ của các con và đó là tại lỗi của các con mà thôi. Cho nên phải bắt buộc có con khảo đảo để cho các con thức giác. Qua con khảo đảo lý quê hương rồi các con mới thấy rõ rằng tình thương và đạo đức của các con có mới cộng với tình thương và đạo đức của cả càn khôn vũ trụ.

Ngày nay các con đã vui hợp nơi đây, tình thương bốn bề, lúc đó càng xây dựng nhiều hơn. Cho nên các con nên giữ tâm thanh tịnh lo tu. Của cải của con là vô cùng tận, thanh tịnh và sáng suốt.

Hôm nay Cha ban ơn cho tất cả các con và các con nên giữ lấy niềm tin và sử dụng khả năng sẵn có của các con.

Cha tạm biệt.

(Khuông bửu Võ chép)

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 10 tháng 5 năm 1980

MẤU ÁI 18

Tiến về thanh cảnh hư vô
Biết cha hiểu mẹ tiền đồ dựng xây
Thế gian sống cảnh tứ thầy
Tâm không động loạn đêm ngày khai tâm.

Học thanh học trước học hoài
Học cho hết lý chuyển thay cõi trần
Trở về hưởng ứng cán cân
Tự phân chơn giả tự lần tiến lên.

Không hành cũng kể như mù
Vì tâm lười biếng chẳng tu chẳng về
Quy hình mới rõ hương quê
Mẹ không có bỏ con về đi con.

Thương con mẹ bảo con về
Cùng mẹ phát triển hương quê đạo đời
Mong con hiểu lý phân lời
Tình mẹ đạo đạt chẳng rời mẹ con.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Hai

ĐẠO ĐIỆN TAM QUAN BÁI HỘI THỦY QUAN ĐẠI ĐẾ

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 23 tháng 9 năm Canh Thân (1980)

Thơ

*Nhất phái thanh sơn cảnh sắc ưu
Khinh khinh cồn thủy tính ôn nhu
Thiên li thể đạo kham ta thán
Mạc phụ quang âm nan đảo lưu.*

Dịch

Non xanh một dải đẹp vô vàn
Nước biếc êm đầm mãi chứa chan
Thế đạo tan tành khôn kể xiết
Quang âm chớ phụ kiếm gian nan. (1)

Tế Phật: Người đời mỗi ngày trước khi đi ngủ nếu không tắm rửa thì mồ hôi chẳng toát ra, cơ thể chẳng mát mẻ, mộng mị trong giấc ngủ chẳng êm đềm. Những tà niệm trong tâm chúng sinh ngày đêm không ngớt dày vò, đây ấp tư dục, tình ái và uất hận, vị chủ nhân của tâm chúng sinh phải chịu mãi cảnh khổ sở đó, tới nỗi tưởng chừng hết còn kham nổi. Vậy liệu chúng sinh có tẩy rửa cho sạch sẽ mỗi ngày để vị chủ nhân đó được mát mẻ khoan khoái không? Nếu như không, mồ hôi nhơ bẩn của vị chủ nhân thân xác đó sẽ bốc mùi xú uế, chẳng ai dám gần đến cả Tiên Phật cũng tránh xa ngàn dặm, và cứ cái đà xuống dốc như thế mãi, cuối cùng sẽ thành quỷ rác rến biết không? Bữa nay ta hướng dẫn thánh bút Dương Thiện Sinh dạo thăm điện Tam Quan, bái hội đức Thủy Quan Đại Đế để kính xin ngài sử dụng nước pháp giải nguy trừ họa cho thế

nhân, cùng giúp đỡ thân tâm những kẻ phạm phu tục tử trở nên thanh tịnh, hẳn là người đời sẽ được hưởng phúc không nhỏ.

Dương Sinh: Thưa con đã lên đài sen, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới nơi, Dương Sinh xuống đài sen.

Dương Sinh: Nơi đây có một con sông chảy, nước trong suốt có thể nhìn thấy đáy là tại sao?

Tế Phật: Đây là linh khí của đức Thủy Quan Đại Đế hóa thành. Chúng ta hãy đi theo con đường lớn bên bờ sông, tới bái yết đức Thủy Quan Đại Đế.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh. Khí tượng nơi điện phủ Tam Quan muôn màu muôn vẻ, thiên địa tạo hóa sao lại có thể ảo diệu tới mức này?

Tế Phật: Hỗn mang vừa chia, vạn vật tạo dựng đều có định luật, thân người cũng có Tam Quan, con người phải tự giác ngộ để có thể sáng tỏ tất cả.

Dương Sinh: Bên bờ sông liễu xanh rủ bóng, cảnh sắc khiến lòng người vô cùng ưa thích.

Tế Phật: Cảnh đó tuy trang nghiêm song vẻ thiên nhiên rất phong phú, thực là cảnh tiên hoang dã. Cung Thanh Hoa ở phía trước, chúng ta hãy vào trong bái yết đức Thủy Quan Đại Đế.

Dương Sinh: Thưa tuân lệnh... Đệ tử Dương Sinh xin bái yết đức Thủy Quan Đại Đế, kính mong ngài ban ân chỉ giáo giùm cho.

Thủy Quan Đại Đế: Miễn lễ, Dương Thiện Sinh, Tế Phật cùng đảm trách sứ mệnh trước tác sách Thiên Đường Du Ký để khuyến hóa bền mê, lòng tôi rất vui mừng cảm kích. Sách Du Ký tả lại phong cảnh thiên đường, một nhánh cỏ một cọng cây, một ngọn núi một dòng nước, một lời nói một nụ cười đều ẩn chứa muôn vàn diệu lý huyền cơ. Phạm là đọc giả có duyên đương nhiên thần đi thì ý gặp, không thể

phóng ngựa xem hoa, để tránh khỏi mất đi cơ hội tốt gặp đạo. Sách này thực là phi phạm, nhân vì Dương Sinh sớm có đầy đủ đạo căn, có trí tuệ lớn lao cho nên thấu triệt được diệu cảnh thiên đường, mà viết nên một thiên Du Kí, trở thành một đại kì thư của kim cổ, bữa nay tới đây lòng tôi vô cùng hân hoan sung sướng. Tiên Quan, mau dâng trà.

Dương Sinh: Đức Đại Đế quá khen ngợi song đệ tử không dám nhận, vì nhờ được may mắn theo gót ân sư dạo thăm cõi trời trước tác sách Thánh, chỉ xin cảm tạ ân huệ lớn lao của đức Đại Đế.

Đại Đế: Cớ sao tự nhiên Dương Thiện Sinh lại nhỏ lệ?

Dương Sinh: Thừa, đệ tử thân vào cửa Thánh một lòng thay trời giáo hóa, được rõ đạo cao ít người tỏ nên tự than tâm có dư mà sức chẳng đủ.

Đại Đế: Dương Sinh chớ buồn phiền, đã hết sức lo việc người, dốc lòng nghe lệnh trời, tâm của Dương Sinh trời đã tỏ, bút của Dương Sinh người đã động lòng, ra sức giúp thế đạo cùng kéo vận trời, trách nhiệm nặng nề mà đường thì xa, hi vọng giữ bền chí lớn, trời cao sẽ cảm ứng hóa độ chẳng phụ kẻ có lòng.

Dương Sinh: Cảm tạ Đại Đế đã yên ủi.

(còn tiếp)

